

HOOFDSTUK 1

Cindy, vergeet je niet de tafel te dekken? Het is vandaag jouw beurt.'

Er klinkt wat onduidelijk gemompel vanachter een boek.

Als Cindy Lindeboom leest, hoort of ziet ze niets. Ze heeft zich in een hoekje van de bank genesteld, met een dik kussen in haar rug.

Het is woensdagmiddag. Ze heeft eerst met mam en Diederik boodschappen gedaan. Een krat vol, dus er viel heel wat te sjouwen. Omdat ze de yoghurt vergeten waren, moest Cindy nog een keer terug. Van haar zakgeld heeft ze snoep gekocht. En nu zit ze te lezen en op dubbelzoute drop te zuigen. Niets heerlijkers dan lezen en snoepen.

'Cindy, hoor je wat ik zeg?' Met snelle stappen loopt haar moeder van de kamer naar de keuken. Ze struikelt bijna over Diederiks knikkerzak.

Mam is schoonheidsspecialiste. Ze heeft een salon aan

huis en werkt als de kinderen naar school zijn, en soms ook 's avonds.

Direct na het avondeten komt er iemand voor een schoonheidsbehandeling. Daarom moet er op tijd gegeten worden.

Aan de andere kant van de kamer ligt David op zijn buik. Hij is net terug van honkbaltraining. Voorzichtig mikkend probeert hij de grote glazen knikker te raken die tussen de benen van zijn broertje ligt.

‘Kom op, jongens, ruim die knikkers even op. Het eten is over een kwartier klaar.’

Diederik is de jongste. Hij heeft grote bruine ogen en zit in groep twee.

‘Wat eten we vandaag?’ David loert met één oog langs de knikker die over de houten vloer rolt.

‘Stoofpeertjes, en aardappelpuree met champignon-saus.’ Mam verdwijnt weer naar de keuken.

‘En yoghurt met aardbeiensaus toe,’ weet Cindy, die toetjes het allerlekkerst vindt. ‘Dat mocht ik vandaag kiezen.’

David heeft altijd honger als een paard. Toch is hij heel dun.

Hij zit een groep lager dan zijn zus. Zijn oren staan iets van zijn hoofd, maar wáág het niet daar iets van te

zeggen, want dan heb je zo een mep te pakken.

Diederik begint alle knickers in een zwart-wit geruite zak te stoppen. Hij herhaalt zachtjes wat zijn moeder net zei: 'Stoofpeertjes, aardappelpuree en sjampignons.' Sinds hij een voortand is kwijtgeraakt door een valpartij, slist hij een beetje.

Cindy begint te giechelen. 'Champignons, suffie.' Haar boek is uit. Ze zucht eens diep.

'Wat sijn dat, sjampienjons?' Diederik kijkt haar vragend aan.

'Dat zijn paddenstoelen die je kunt eten.' Cindy spreidt haar armen uit. 'Geef me eens een lekkere knuffel.'

'Nee, eersjt alle knickers in de sjak sjtoppen.' Onverstoorbaar gaat hij door met zijn karweitje.

Cindy staat op van de bank en rekt zich uit. Ze is stijf geworden van het lange zitten. Dan loopt ze naar de tafel en doet een graai in de koektrommel.

'Je mag vlak voor het avondeten geen koekjes meer.' David staat ook op.

'Ach dombo, dat moet ik toch zeker zelf weten.' Cindy weet best dat haar broer gelijk heeft, maar ze is nu eenmaal een zoetekauw.

David heeft zin om zijn zusje te pesten.

Hij geeft haar een duw en rent hard weg. Pats, daar krijgt hij een kussen naar zijn hoofd. Snel en hard gooit hij het terug. Cindy is kwaad. Dat stomme joch! Ze zal hem krijgen en smijt het kussen terug. Maar David duikt net op tijd weg. Op dat moment gaat de deur open en komt hun vader binnen.

Hij ploft op de bank. 'Hè, hè, blij dat ik zit, het was een vermoeiende dag.'

Pap is fysiotherapeut. De hele dag behandelt hij mensen die ergens pijn hebben. 'En wat heeft mijn grote dochter vandaag uitgespookt?' Plagend trekt hij aan Cindy's lange haar.

'Ik heb lekker zitten lezen.' Ze pakt het boek dat naast haar ligt en zucht: 'Nou is het uit, balen. Mam zegt dat er nog boeken van haarzelf op zolder staan, daar ga ik straks naar kijken.'

Haar vader schudt zijn hoofd: 'Wat ben je toch een boekenwurm! Heb je nou echt de hele middag binnen gezeten?' Hij kijkt zijn dochter ongelovig aan.

Cindy haalt haar schouders op. Pap houdt niet zo van lezen. Zij wel. Nou en?

'David en Cindy, ga nú de tafel dekken, anders mislukt de saus.'

Als Cindy de keuken in loopt om het bestek te pak-

ken, ziet ze hoe haar moeder een scheut aardbeiensaus op de bakjes met yoghurt doet en bij het laatste bakje uitschiet. Daar zit het meeste op. Ze moet zorgen dat ze die portie krijgt.

Onder het tafeldekken vertelt David over zijn honkbaltraining.

‘Vandaag moesten we leren hoe je grondballen stopt. Dat is vet moeilijk. De bal komt hard aanrollen en je moet je hand zó houden...’ Hij laat het zijn zus zien. ‘Sem zei dat ik het supergoed deed.’

Cindy spitst haar oren. Sem is de middelste broer van Helen, haar beste vriendin. Hij wordt over een week zestien en is werper in het eerste jeugdteam. Ze heeft hem weleens zien spelen. Hij kan onwijs ver gooien en verschrikkelijk goed vangen.

‘Zullen we na het eten even overgooien?’ stelt pap voor. ‘Cindy, doe jij ook mee? Dan ben je vandaag toch nog even buiten geweest.’

Maar Cindy schudt haar hoofd. Pap fronsst zijn wenkbrauwen. ‘Ik vind het niet goed dat je de hele dag binnen zit. Echt, meisje, je beweegt te weinig. Je zou iets aan sport moeten doen.’

Mam komt met de aardappelpuree binnen. ‘Komen jullie aan tafel?’

Ze schept de borden vol. ‘Pap heeft gelijk. Zou ballet niet iets zijn?’

Cindy trekt een vies gezicht. Ze weet best dat ze wat meer moet bewegen, maar ballet lijkt haar helemaal niks. Echt iets voor tutjes.

Diederik, die sinds kort op zwemles zit, zegt met volle mond: ‘Ik durf al met mijn hoofd onder water.’

Zijn opmerking brengt David op een idee. ‘Wanneer gaan we weer eens met z’n allen naar het zwembad? Zaterdag of zo?’

Mam deelt haastig de bakjes met yoghurt rond. ‘Nee, dan gaan we naar opa en oma.’ Als het toetje op is, schuift ze haar stoel naar achteren. ‘Ruimen jullie de tafel af? Hans, wil jij over een halfuurtje twee koppen thee naar boven brengen?’

Pap duwt haar zachtjes de kamer uit: ‘Ga maar gauw, moet er een koekje bij?’

‘Nee, we hebben net gegeten. En mevrouw Van Haren wil nooit koekjes.’

Met snelle stappen vliegt mam de trap op. Pap stapelt de vuile borden op elkaar. ‘De jongens en ik doen straks de afwas, eerst even overgooien.’

Diederik loopt achter ze aan. ‘Ik wil ook overgooien.’

Pap schudt zijn hoofd. 'Nee, die bal is veel te hard voor jou. Cindy, kom je ook mee naar buiten?'

Cindy schudt haar hoofd. 'Ik ga op zolder de kinderboeken van mam zoeken. Diederik, ga je mee?'

Ze is allang blij dat niemand het meer over dat stomme ballet heeft.

HOOFDSTUK 2

Het is woensdagochtend, kwart over tien. Speelkwartier op de Prinses Margrietschool.

Cindy zit op het muurtje naast de gymzaal. Tamara probeert een jojo op en neer te laten dansen. Het wil niet echt lukken. Helen, die goed in gym is, maakt radslagen die wél lukken. ‘Dus je moet iets aan sport gaan doen,’ zegt Tamara peinzend.

‘Ja, en ik weet echt niet wat.’ Cindy haalt een reep chocola uit haar jaszak en breekt hem in drie gelijke stukken.

‘Helen, houd nou even op met die stomme radslagen,’ roept Tamara. Ze heeft de jojo in haar zak gestopt en gaat naast Cindy op het muurtje zitten.

‘Als je niet gauw komt, eten wij alle chocola op,’ dreigt Cindy. Dat helpt. Hijgend komt hun vriendin aangehold.

‘Moet je horen,’ zegt Tamara. ‘Cindy moet van haar